

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 21. november 2008 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Engler, Ole Dybdahl og Peter Mørk Thomsen (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede kontorfuldmægtig Susanne Korsgaard.

Der foretoges

16. afd. nr. B-852-08:

Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborg
(advokat Eigil Lego Andersen, besk.)

mod

1) Fonden for bankTrelleborg
(advokat Søren Lundsgaard)

2) Sydbank A/S
(advokat Jens Rostock-Jensen)

3) Finanstilsynet
(Kammeradvokaten ved advokat Thorbjørn Sofsrud).

Retsmødet blev afholdt for åbne døre, jf. retsplejelovens § 339 a.

Ingen var tilsagt eller mødt.

Det tidligere fremlagte var til stede.

Der fremlagdes desuden Finanstilsynets brev af 30. september 2008, Fonden for bankTrelleborgs brev af 8. oktober 2008, Sydbank A/S' brev af 8. oktober 2008 og Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborgs brev af 16. oktober 2008.

Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborg (Foreningen) har – efter fremkomsten af vurderingsberetningen af 29. august 2008 – i processkrift af 18. september 2008 nedlagt sålydende reviderede påstande:

”Principal:

- 1.1 Sagsøgte 1 tilpligtes over for dem, der tilmelder sig nærværende gruppesøgsmål, at anerkende, at den i perioden 22. januar til 31. januar 2008 gennemførte tvangsindløsning af minoritetsaktionærernes aktier i bankTrelleborg A/S ikke har været berettiget, og at sagsøgte 1 ikke har været berettiget til at overdrage de således indløste aktier til sagsøgte 2.
- 1.2 Sagsøgte 2 tilpligtes over for dem, der tilmelder sig nærværende gruppesøgsmål, at anerkende, at sagsøgte 1 ikke har været berettiget til at overdrage til sagsøgte 2 de aktier, som sagsøgte 1 i perioden 22. januar til 31. januar 2008 har erhvervet ved tvangsindløsning af minoritetsaktionærernes aktier i bankTrelleborg A/S.
- 1.3 Sagsøgte 3 tilpligtes over for dem, der tilmelder sig nærværende gruppesøgsmål, at anerkende, at sagsøgte 3 ikke har været berettiget til i medfør af § 144 i lov om finansiel virksomhed at godkende, at sagsøgte 1 gennemførte tvangsindløsning af minoritetsaktionærernes aktier i bankTrelleborg A/S.
- 1.4 Sagsøgte 2 tilpligtes over for dem, der tilmelder sig nærværende gruppesøgsmål, at anerkende, at bankTrelleborg A/S ikke i januar 2008 har været berettiget til at instruere Værdipapircentralen om at registrere en overgang til sagsøgte 1 af minoritetsaktionærernes aktier i bankTrelleborg A/S.
- 1.5 Sagsøgte 1 og 2 tilpligtes in solidum at betale til dem, der tilmelder sig nærværende gruppesøgsmål, kr. 190,70 – tillige med renter efter rentelovens rentesats fra 1. februar 2008 til betaling sker – for hver aktie á pålydende kr. 20, som sagsøgte 1 har erhvervet fra pågældende gruppemedlem ved tvangsindløsningen.

Subsidiært:

- 2.1 Sagsøgte 1 og 2 tilpligtes over for dem, der tilmelder sig nærværende gruppesøgsmål at anerkende, at kursen pr. aktie i bankTrelleborg A/S ved sagsøgte 1's tvangsindløsning af minoritetsaktionærerne skal udgøre kr. 219,50 pr. aktie á pålydende kr. 20.

- 2.2 Sagsøgte 1 og 2 tilpligtes in solidum at betale til dem, der tilmelder sig nærværende gruppesøgsmål, kr. 160,20 – tillige med renter efter rentelovens rentesats fra 1. februar 2008 til betaling sker – for hver aktie á pålydende kr. 20, som sagsøgte 1 har erhvervet fra pågældende gruppemedlem ved tvangsindløsningen.”

Foreningen har endvidere fremsendt sålydende reviderede udkast af 18. september 2008 til ramme i gruppesøgsmålet:

”1. Hvem kan deltage i gruppesøgsmålet?

Personer (herunder selskaber, boer m.v.), der

1. mandag den 21. januar 2008 ved døgnetts begyndelse ejede aktier i bankTrelleborg A/S,
2. senere er blevet tvangsindløst af Fonden for bankTrelleborg,
3. ved tilmeldingen eller senest 14 dage efter tilmeldingsfristens udløb fremsender en efter grupperepræsentantens skøn tilfredsstillende dokumentation herfor, og
4. ved tilmeldingen eller ved tilmeldingsfristens udløb er medlemmer af Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborg og har betalt indmeldelsesgebyret,

kan tilmelde sig gruppesøgsmålet.

Et dødsbo anses også at opfylde betingelserne, hvis afdøde opfyldte en eller flere af betingelserne, og boet opfylder de øvrige.

Fonden for bankTrelleborg, Sydbank A/S og medlemmer af ledelsen for Fonden for bankTrelleborg, bankTrelleborg A/S og Sydbank A/S er ikke berettiget til medlemskab af Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborg og kan derfor ikke deltage i gruppesøgsmålet.

2. Hvilke krav er omfattet af gruppesøgsmålet?

Gruppesøgsmålet omfatter de deltagende gruppemedlemmers krav mod Fonden for bankTrelleborg, Sydbank A/S (herunder i Sydbanks egenskab af fortsættende selskab i fusionen med bankTrelleborg A/S) og Finanstilsynet støttet på, at den gennemførte tvangsindløsning af de deltagende gruppemedlemmer som minoritetsaktionærer i bankTrelleborg A/S har været ulovlig og ugyldig, herunder de deltagende gruppemedlemmers økonomiske krav mod de sagsøgte i anledning af den ulovlige eller ugyldige tvangsindløsning.

Gruppesøgsmålet omfatter endvidere (subsidiært) de deltagende gruppemedlemmers krav støttet på, at handelsværdien af aktierne i bankTrelleborg A/S har været højere end kr. 93,27 pr. aktie.

Endelig omfatter gruppessøgsmålet de deltagende gruppemedlemmers krav på renter af den yderligere betaling på kr. 33,97 pr. aktie, som følger af vurderingsrapporten af 29. august 2008, samt krav på renter af de beløb, der påstås betalt under sagen.

Deltagernes økonomiske krav mod de sagsøgte gøres gældende som krav om betaling af et bestemt beløb pr. tvangsindløst aktie, og således at det krævede beløb pr. tvangsindløst aktie vil være det samme for alle deltagere i gruppessøgsmålet uanset hvornår, hvordan og til hvilken kurs, den enkelte deltager har anskaffet de senere tvangsindløste aktier.”

Fonden for bankTrelleborg (Fonden) har vedrørende rammen for gruppessøgsmålet anført bl.a., at rammen ikke kan fastsættes som foreslået af Foreningen, idet Foreningens udkast af 18. september 2008 muliggør – og forventeligt også nødvendiggør – en stillingtagen til de enkelte gruppemedlemmers individuelle forhold. Fonden bemærker hertil, at der foreligger en vurdering af indløsningskursen fra de to statsautoriserede revisorer, som i henhold til § 144 i lov om finansiel virksomhed er udpeget af Foreningen for Statsautoriserede Revisorer. Denne vurdering er endelig eller genstand for særskilt prøvelse ved domstolene, jf. hertil sidste led i § 144, stk. 4. Dette gruppessøgsmål er således ikke udtryk for, at der kræves en værdi for de tvangsindløste aktier svarende til deres vurderede økonomiske værdi, men udtryk for, at der kræves en merværdi, som øjensynlig skulle være en følge af selve tilregningsgrundlaget i form af den foretagne tvangsindløsning. Det er for denne situation helt afgørende, at der er klarhed over, hvilke anbringender der kan falde indenfor rammen af gruppessøgsmålet. Kravet om ensartethed i retsplejelovens § 254 a må indebære, at det ikke for retten, hverken i forhold til sagsøgerens eller de sagsøgtes adviserede eller forventede anbringender eller indsigelser, bliver relevant, endsige fornødent, at foretage en individuel behandling af de enkelte gruppemedlemmers grundlag for det rejste krav. Vurderingen af den foreslåede ramme må foretages i relation til såvel sagsøgeren som de sagsøgte. Sagsøgeren har adviseret, at købelovens § 5 eller dennes analogi gøres gældende til støtte for den fremsatte påstand 1.5. Det fremgår heraf, at såfremt køb er sluttet, men intet aftalt om købesummens størrelse, har køber at betale, hvad sælger fordrer, for så vidt det ikke kan anses for ubilligt. Købelovens § 5 fordrer således efter sin karakter en individuel vurdering af hvert enkelt betalingskrav. Ved vurderingen af, om en fordret pris kan anses for ubillig, må blandt andet oplysninger vedrørende erhvervelsestidspunkt, -kurs og -grundlag, det informationsniveau, som forelå på erhvervelsestidspunktet, hvorvidt aktieposten er erhvervet som omsætnings- eller anlægsinvestering, og hvorvidt der tidligere har været solgt aktier i bankTrelleborg til markedsværdi, inddrages.

Sagsøgerens argumentation må forstås således, at der yderligere til støtte for den fremsatte påstand 1.5 gøres en række andre ikke præciserede anbringender gældende relaterende sig til tilegnelsesgrundlaget. Det er meget vanskeligt at sikre sig, at disse anbringender i løbet af sagen ikke udvider eller supplerer sagen på en sådan måde, at individuel behandling af de rejste krav nødvendiggøres. Af det nu foreliggende udkast til ramme kan konstateres, at rammen alene forpligter sagsøgeren til ensartethed gruppedeltagerne imellem for så vidt angår størrelsen af de individuelle krav, men ikke vedrørende de anbringender, indsigelser og bevisligheder m.v., der gøres gældende til støtte for kravene hver især. Det nu foreliggende udkast til ramme frembyder ingen indskrænkninger i sagsøgerens mulighed for at fremkomme med anbringender, indsigelser og bevisligheder, der relaterer sig til individuelle forhold hos det enkelte gruppemedlem, og indeholder altså ikke sikkerhed for, at der ikke under sagen vil blive inddraget forskellige individuelle forhold til støtte for gruppemedlemmernes (eller undergrupper af gruppemedlemmernes) individuelle krav.

Fonden agter vedrørende ethvert betalingskrav at gøre indsigelser gældende vedrørende relevante, individuelle forhold, herunder eksempelvis de førnævnte forhold vedrørende erhvervestidspunkt, -kurs og -grundlag, det informationsniveau, som forelå på erhvervestidspunktet, hvorvidt aktieposten blev erhvervet som omsætnings- eller anlægsinvestering, og hvorvidt gruppemedlemmet tidligere har solgt aktier i bankTrelleborg til markedsværdi. Den fremsatte påstand og de anførte krav kan ikke afskære Fonden herfra. Sagsøgeren har i sagens natur ikke heroverfor nogen indsigelse om, at retten skal afskære sådanne indsigelser, men dette måtte i påkommende fald være genstand for selvstændig afgørelse efter gennemført procedure.

Fonden har endvidere anført, at der ikke er behov for en prøvelse af vurderingsmændenes værdiansættelse som et gruppessøgsmål. Såfremt en aktionær får ændret værdiansættelsen og dermed får en højere kurs, vil en sådan højere kurs ikke alene være gældende til fordel for den pågældende aktionær, men til fordel for alle tvangsindløste aktionærer. Spørgsmålet om renter og en hævde af en hæftelse for Sydbank for Fondens solvens bør ikke føre til, at reglerne for gruppessøgsmål søges anvendt på et krav, der efter særlige materielle regler har virkning erga omnes.

Sydbank A/S har vedrørende rammen for gruppessøgsmålet anført, at Sydbank i det hele kan tilslutte sig det af Fonden anførte. For Sydbank er det helt afgørende, at banken ikke som følge af en fastlagt ramme fratages nogen som helst mulighed for at fremkomme med

indsigelser over for de enkelte individuelle krav, herunder eksempelvis forhold vedrørende erhvervelsestidspunkt, erhvervelseskurs, erhvervelsesgrundlag, det informationsniveau, som forelå på erhvervelsestidspunktet, samt hvorvidt aktierne blev erhvervet som omsætnings- eller anlægsinvestering, og hvorvidt gruppe medlemmet tidligere har solgt aktier i bankTrelleborg til markedsværdi. Det må være op til retten at vurdere, om sådanne indsigelser, som må forventes fra Sydbanks side, skal medføre, at sagsøger ikke kan få medhold i den nedlagte påstand, eller at det pågældende individuelle medlems krav efter den nedlagte påstand 1.5 må udgå af gruppesøgsmålet.

Finanstilsynet har vedrørende rammen for gruppesøgsmålet anført, at det i det nu foreliggende udkast til rammen fremgår, at gruppesøgsmålet skal omfatte deltageres økonomiske krav mod ”de sagsøgte”. Hertil bemærkes, at der ikke er nedlagt nogen betalingspåstand over for Finanstilsynet. Rammen for gruppesøgsmålet bør derfor præciseres, så det fremgår, at der udelukkende er tale om økonomiske krav mod Fonden og Sydbank.

Foreningen har i relation til Finanstilsynets bemærkninger anført, at der endnu ikke er afgivet svarskrift i sagen, og at det er meget muligt, når sagen er yderligere oplyst, at der for Foreningen vil være anledning til at rejse krav mod Finanstilsynet. Rammen skal ikke give et øjebliksbillede af påstande og anbringender, men netop være en ramme inden for hvilken grupperepræsentanten kan tilpasse påstande og anbringender, efterhånden som sagen udvikler sig. Måtte grupperepræsentanten senere ønske at fremføre et økonomisk krav mod Finanstilsynet, og måtte retten finde, at dette vil være u hensigtsmæssigt, kan retten beslutte at indskrænke rammen, jf. retsplejelovens § 254 e, stk. 4. Dette vil i givet fald være mere hensigtsmæssigt, end at medtagelsen af et krav mod Finanstilsynet i givet fald skal forudsætte en udvidelse af rammen, da dette kan nødvendiggøre ny underretning af deltagerne og ny tilmeldingsrunde. Også for et eventuelt økonomisk krav mod Finanstilsynet gælder, som udkastet til rammen er formuleret, at det vil være samme beløb pr. aktie, uanset hvornår, hvordan og til hvilken kurs det enkelte gruppe medlem måtte have erhvervet sine aktier.

Foreningen har endvidere til det af Fonden og Sydbank anførte bemærket bl.a., at det i den reviderede ramme er præciseret, at der rejses samme krav pr. aktie uanset individuelle forhold. De økonomiske krav, der rejses mod Fonden og Sydbank, er fuldstændig ensartede. Det grundlag, de støttes på, er ligeledes fuldstændig ensartede.

Gruppemedlemmerne har ved en og samme transaktion (tvangsindløsningen) og uden nogen inddragelse af det enkelte gruppemedlem solgt generiske aktier. Ved tvangsindløsningen er de blevet stillet ganske ens, uanset hvornår, hvordan og til hvilken kurs de har erhvervet deres aktier i bankTrelleborg. Under sagen gør gruppemedlemmerne i fællesskab gældende, at tvangsindløsningen var ulovlig og ugyldig, og at de derfor er berettiget til en højere kurs, idet de kræver samme kurs pr. aktie. Det er oplagt, at enten var tvangsindløsningen lovlig og gyldig over for alle eller ulovlig og ugyldig over for alle. Kravets støttes på købelovens § 5 eller dennes analogi, og grupperepræsentanten gør i den forbindelse bl.a. gældende, at det er rimeligt, at alle får samme kurs for deres aktier – men at kursen må være højere end ifølge vurdering pr. tvangsindløsningstidspunktet, som er et tidspunkt, som aktionærene ikke har haft mulighed for at vælge eller blot påvirke. Gruppessøgsmålet vil miste en betydelig del af dets kraft, hvis Fonden og Sydbanks problematisering af erhvervestidspunkt og erhvervesmåde skulle få den virkning, at gruppessøgsmålet alene skulle gennemføres som anerkendelsessøgsmål, hvorefter der – hvis tvangsindløsningen kendes ulovlig/ugyldig – skal anlægges et meget stort antal sager. Materielt forekommer det også helt åbenbart, at erhvervesmåden må være uden betydning. Den aktionær, der har arvet aktier eller fået dem foræret, kan ikke være anderledes stillet end den, der har købt dem, erhvervet dem ved en byttehandel eller ved konvertering af garantbeviser. Selvom historiske oplysninger om aktiernes børskurs er af en vis betydning, indebærer de ikke, at der skal tages hensyn til den enkelte aktionærs anskaffelseskurs, i hvert fald ikke, når aktionærene vælger, at de vil stilles ens. Som det fremgår af udkastet til rammen, skal det enkelte gruppemedlem ikke dokumentere hverken erhvervesmåde eller -kurs, og grupperepræsentanten vil således ikke kunne tilføre sagen systematiske oplysninger herom. De sagsøgte vil næppe kunne tilvejebringe oplysninger om den enkelte aktionærs erhvervesmåde, bortset fra at de muligvis kan konstatere, hvilke aktionærer der har erhvervet deres aktier ved konvertering af garantbeviser. De sagsøgte vil næppe heller kunne oplyse den enkelte aktionærs anskaffelseskurs, der ikke fremgår af aktiebogen. Sagsøgeren er rede til at gennemføre sagen, uanset om de sagsøgte måtte gøre betragtninger gældende om, at der blandt gruppemedlemmerne i et ikke klarlagt omfang kan være personer, der har erhvervet aktierne som gave eller arv, til en lavere kurs end 250, i den ene eller anden hensigt, og med større eller mindre erfaring og indsigt i aktieinvesteringer. Landsretten må da tillægge sådanne betragtninger den vægt, landsretten mener, de fortjener i lyset af sagens oplysninger, gældende materielretlige regler og gruppemedlemmernes ønske om og accept af, at der fastsættes samme kurs over for alle. Måtte de sagsøgte mod forventning tilføre sagen oplysninger om enkelte

gruppemedlemmers forhold og supplere dette med specifikke anbringender, kan det i værste fald medføre behov for at bringe retsplejelovens § 253 i anvendelse på hensigtsmæssig måde. Dette vil i givet fald være langt at foretrække frem for at udskyde de økonomiske krav af rammen, således at disse ensartede krav skal afgøres under efterfølgende individuelle sager.

Foreningen har desuden anført, at rammen for gruppesøgsmålet er yderligere revideret som følge af, at de af Foreningen for Statsautoriserede Revisorer udpegede vurderingsmænds rapport nu foreligger. Rapporten fastsætter en højere tvangsindløsningskurs og vil derfor udløse en yderligere betaling til de tvangsindløste aktionærer. Foreningen gør imidlertid gældende – og har nu fremsat subsidiære påstande herom – at der bør fastlægges en højere tvangsindløsningskurs, svarende til børskursen. De nye subsidiære påstande vedrører den situation, at retten måtte finde, at tvangsindløsningen var lovlig, således at tvangsindløsningsvederlaget skal fastlægges efter reglerne i § 144 i lov om finansiel virksomhed. Efter materielle regler gælder det, at såfremt en aktionær påklager vurderingsmændenes værdiansættelse, og dette fører til en højere kurs, vil en sådan højere kurs ikke alene være gældende til fordel for den pågældende aktionær, men til fordel for alle tvangsindløste aktionærer. For så vidt er der derfor ikke behov for et gruppesøgsmål herom. Imidlertid gælder denne særlige tredjemandsvirkning alene spørgsmålet om selve kursen, hvorimod de to andre spørgsmål, som er indeholdt i de subsidiære påstande, om forrentning af de yderligere beløb, der kommer til udbetaling, og spørgsmålet om Sydbanks hæftelse for betaling af yderligere beløb, er underkastet almindelige regler, dvs. kun domhaveren kan støtte ret på en dom. Kravene på, at beløbene skal forrentes, og at også Sydbank hæfter for beløbet, er derfor ensartede krav, som tilkommer et så stort antal personer, at kravene bedst kan prøves under et gruppesøgsmål. Da påstandene endvidere har karakter af subsidiære påstande i det allerede verserende gruppesøgsmål, forekommer det oplagt, at den bedste behandlingsmåde af disse krav er, at de medtages i gruppesøgsmålet.

De modtagne akter var til stede.

Efter votering afsagde sålydende

k e n d e l s e:

Det er retten, der fastlægger rammen for gruppesøgsmålet, og retten kan senere ændre denne ramme, hvis det er påkrævet, jf. retsplejelovens § 254 e, stk. 4.

Efter forarbejderne til bestemmelsen (FT 2006-07, tillæg A, side 1372ff) tilkommer der retten en vid skønsmæssig beføjelse til at bestemme, hvilke krav der skal være omfattet af gruppesøgsmålet. Rammen for gruppesøgsmålet må imidlertid afgrænses således, at det opfylder betingelserne i retsplejelovens § 254 b, herunder at der skal foreligge ensartede krav, og at gruppesøgsmålet skønnes at være den bedste måde at behandle kravene på, jf. § 254 b, stk. 1, nr. 1 og 5.

Landsretten har den 23. juni 2008 bemærket, at det kan give anledning til overvejelse, om det kan stilles som betingelse for deltagelse i et gruppesøgsmål, at tilmelding kræver medlemskab af en bestemt forening eller i øvrigt andre betingelser, der ikke har nogen sammenhæng med sagens hovedspørgsmål. En sådan betingelse kan efter omstændighederne føre til, at sagen må erklæres uegnet til behandling som gruppesøgsmål. Henset til sagens helt særegne karakter med op til 15.000 potentielle medlemmer af gruppesøgsmålet, til foreningens formål og virke samt parternes stillingstagen hertil, har landsretten imidlertid fundet, at betingelsen om medlemskab ikke gør, at kravene af denne grund ikke skønnes bedst egnet til behandling under et gruppesøgsmål.

Som rammen for gruppesøgsmålet er formuleret ved foreningens udkast af 18. september 2008, er betingelserne i retsplejelovens § 254 b, herunder at kravene er ensartede, og at gruppesøgsmål skønnes at være den bedste måde at behandle kravene på, opfyldt. Det bemærkes i den forbindelse, at landsretten ikke vil tillade bevisførelse, der skønnes at være uden betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 341, og at landsretten alene under sagen vil tillade påstande og anbringender, der ligger inden for den fastlagte ramme. Landsretten bemærker endvidere, at en domstolsprøvelse af vurderingsmændenes værdiansættelse har en sådan sammenhæng med sagens ramme i øvrigt, at en fælles behandling findes hensigtsmæssig, uanset at en sådan prøvelse i sig selv ikke ville kunne behandles under et gruppesøgsmål.

På denne baggrund fastlægger landsretten herefter rammen for gruppesøgsmålet som nedenfor anført.

T h i b e s t e m m e s :

Rammen for gruppessøgsmålet fastlægges til:

”1. Hvem kan deltage i gruppessøgsmålet?

Personer (herunder selskaber, boer m.v.), der

1. mandag den 21. januar 2008 ved døgnets begyndelse ejede aktier i bankTrelleborg A/S,
2. senere er blevet tvangsindløst af Fonden for bankTrelleborg,
3. ved tilmeldingen eller senest 14 dage efter tilmeldingsfristens udløb fremsender en efter grupperepræsentantens skøn tilfredsstillende dokumentation herfor, og
4. ved tilmeldingen eller ved tilmeldingsfristens udløb er medlemmer af Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborg og har betalt indmeldelsesgebyret,

kan tilmelde sig gruppessøgsmålet.

Et dødsbo anses også at opfylde betingelserne, hvis afdøde opfyldte en eller flere af betingelserne, og boet opfylder de øvrige.

Fonden for bankTrelleborg, Sydbank A/S og medlemmer af ledelsen for Fonden for bankTrelleborg, bankTrelleborg A/S og Sydbank A/S er ikke berettiget til medlemskab af Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborg og kan derfor ikke deltage i gruppessøgsmålet.

2. Hvilke krav er omfattet af gruppessøgsmålet?

Gruppessøgsmålet omfatter de deltagende gruppemedlemmers krav mod Fonden for bankTrelleborg, Sydbank A/S (herunder i Sydbanks egenskab af fortsættende selskab i fusionen med bankTrelleborg A/S) og Finanstilsynet støttet på, at den gennemførte tvangsindløsning af de deltagende gruppemedlemmer som minoritetsaktionærer i bankTrelleborg A/S har været ulovlig og ugyldig, herunder de deltagende gruppemedlemmers økonomiske krav mod de sagsøgte i anledning af den ulovlige eller ugyldige tvangsindløsning.

Gruppessøgsmålet omfatter endvidere (subsidiært) de deltagende gruppemedlemmers krav støttet på, at handelsværdien af aktierne i bankTrelleborg A/S har været højere end kr. 93,27 pr. aktie.

Endelig omfatter gruppessøgsmålet de deltagende gruppemedlemmers krav på renter af den yderligere betaling på kr. 33,97 pr. aktie, som følger af vurderingsrapporten af 29. august 2008, samt krav på renter af de beløb, der påstås betalt under sagen.

Deltagernes økonomiske krav mod de sagsøgte gøres gældende som krav om betaling af et bestemt beløb pr. tvangsindløst aktie, og således at det krævede beløb pr. tvangsindløst aktie vil være det samme for alle deltagere i gruppessøgsmålet uanset hvornår, hvordan og til hvilken kurs, den enkelte deltager har anskaffet de senere tvangsindløste aktier.”

Sagen udsættes til den 5. december 2008 på Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborgs stillingtagen til spørgsmålet om underretning.

Med henblik på sagens videre forberedelse og eventuelle berammelse vil landsretten snarest indkalde advokaterne til et yderligere forberedende møde.

Sagen udsat herpå.

Retten hævet.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den

P.j.v.